

ОВУ РУБРИКУ ПОДРЖАВА ВСИГ, А СПРОВОДЕ МЛАДИ ИЗ НЕФОРМАЛНЕ ГРУПЕ “ИСКРИЦЕ И НВО “ИСКРА

УТИСЦИ ИЗ АМЕРИКЕ (4)

О НЕЗАВИСТИ МЛАДОСТИ

Растали смо се са особљем из World Learning-a, Стејт департмента, Грађанских иницијатива и са својим другарима из осталих крајева Србије. После једномесечног боравка у Америци сачекале су нас и обавезе... Препричавамо своја искуства другима, а пре свега тога нас четворо Лозничана, Јована Петровић, Синиша Радаљац, Слободанка Благојевић и ја, присећамо се свега и планирамо како да спроведемо пројекат који смо осмислили. Упоредимо Србију и САД. Разлика је пуно. Питају нас где је боље? Одговор је увек исти: је и једно и друго друштво има своје предности и мане. Професори се распитују о америчким школама. Кажем им да професори нису строги, не зато што су бољи, него зато што немају потребе да буду такви пошто однос са ученицима граде на узајамном поштовању. Код нас стање непромењено, - исти изговори за неуچهње и бежање са часова. Али, на то вероватно доста тиче и структура образовног система. Истина је, Американци имају пет предмета што је, у поређењу са наших 17, неупореиво. Ми имамо шире, а они функционалније знање.

Још један недостатак нашег свакодневног живота јесте што млади људи нису независни. Млади Американци почињу да раде са 14 година. Већ тада имају плату, у просеку од 450 долара месечно,

која им је довољна да делимично буду независни од родитеља, са 16 година добију возачку дозволу и неретко, сами себи купе аутомобил. Већ са 18 година, они су потпуно финансијски независни, а због факултета селе се чак у другу државу.

Искуства које смо стекли и вештине које смо усвојили радо ћемо пренети својим вршњацима. Желимо да развијемо предрасуде које Срби имају о остатку света, а поготово о САД. Такође, желимо да покажемо младим људима да по

свету не путују они чији су родитељи богати, већ они који то желе и који се за то боре. Доста ми је оних људи који кажу да нас у САД шаљу да би нам испрали мозгове и претворили у њихове шпијуне. Глупости! Па, они нас обавезују да, по повратку, урадимо нешто за своју локалну заједницу. Због виза које смо добили забрањене су нам усељеничке визе за САД у наредне две године.

Наше путовање није само - било једном у Америци...

Милица Стефановић

У ТОКУ ПРЕВЕНТИВНА АКЦИЈА ПОЛИЦИЈЕ КАЦИГА ГЛАВУ ЧУВА

У недељу се завршава седмодневна превентивна акција полиције чији је циљ да подигну степен безбедности учешћа мотоциклиста у саобраћају.

Током прошле године, мотоциклисти су учествовали у 4.289 саобраћајних незгода, а преко половине су сами изазвали не пош-

У САЛИ ГРАДСКЕ СКУПШТИНЕ
У ЛОЗНИЦИ ДАНАС ТРИБИНА

“ЗАШТИТИМО ДЕЦУ НА ИНТЕРНЕТУ”

Трибину под називом “Заштитимо децу на интернету” организује Министарство за телекомуникације и информационо друштво како би скренуло пажњу јавности на све чешћу појаву неприкладних садржаја на интернету којима су изложени млади. На трибини ће говорити министарка Јасна Матић. Почетак је у 12 часова.

тујући прописе о безбедности. У овим саобраћајним незгодама погинула 124 лица, док је 3.831 лице задобило телесне повреде. Због непоштовања саобраћајних прописа од стране других учесника у саобраћају, живот је изгубило 58 возача мотоцикала и бицикала са мотором, док је 1.556 повређено.

Протеклих дана полиција је возачима указивала на значај ношења кацига и грешке које праве, а нарочито је пажња била усмерена на млађе мотоциклисте који и најчешће праве прекршаје. Млади, истиче се у анализи, желећи да се докажу пред својим вршњацима упуштају се у вожњу сулудом брзином и не ретко под дејством алкохола.

Како стоји у саопштењу Полицијске управе у Шању, од 31. маја на до краја јуна се може бити појачана контрола свих учесника у саобраћају као и техничка исправност возила “уз предузимање свих законом прописаних мера одговорности”. З. В.

БЕЗ ЧЕГА ЛОЗНИЧАНКЕ НЕ МОГУ?

Маја Бојанић:

- Као и већина мојих вршњакиња, ни ја не могу без шетњи градом, послеподневних испијања кафе и малог трачарења. Поред ових “типичних женских потреба” ту су и интернет и мобилни телефони који нам служе за свакодневну комуникацију и забаву без којих нико више не може.

Тања Глишић:

- Дванаест година сам тренирала карате и навикла сам да будем физички активна и мислим да не могу квалитетно и да живим без тренинга. Волим да читам и то ме испуњава, то није навика него потреба. Без чега не могу? Не могу без пријатеља пред којим смем да размишљам наглас... Срећна сам када могу да проведем слободно време поред људи чије је друштво привилегија.

Марија Јовановић:

- Мислим да не бих могла без мобилног телефона. Комуникација без њих је данас незамислива. Супер ми је то што у свако доба дана, или ноћи могу да се чујем са особама које су ми у датом тренутку потребне, без обзира на ком се месту налазим ја, или они.

Мирјана Вишњић:

- Ја не могу без друштва, излазака, без добре шминке и гардеробе, јер мислим да жена колико год да је лепа, пронађе неки недостатак који на тај начин жели да поправи како би изгледала лепо својим вољеним, а никако не бих могла без свог посла и никада не бих могла да седим код кући и да ме родитељи издржавају.

Јелена Стефановић:

- Не бих могла да будем срећна без породице и искрених пријатеља, који су увек уз мене. Волим да проводим време уз неку добру књигу, кафу, и фитнес. “У здравом телу здрав дух” - то је мој мото.

Никола Полић

МИ БИРАМО ЗА ВАС

ТОП 5 КИЊА

1. Звезда зла - Ђитони Хоровиц
2. Звечарка - Минет Волтере
3. Журка и зненађења - Роберт Штајн Лоренс
4. Мој царски живот - Су Тонг
5. Савршено сећање на смрт - Радослав Петковић

ТОП 5 ФИЛМОВА

1. Глад
2. Брзи и жестоки: Повратак
3. Успомене једног бегуња
4. Слагалица страве 5
5. Силовити ударац 3: Јушори